

**Суд Босне и Херцеговине
Sud Bosne i Hercegovine**

Broj: S1 3 U 029239 18 U
Sarajevo, 03.02.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Branimira Orašanina i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić u upravnom sporu tužitelja „Arhiplus“ d.o.o. Mostar, Fra Franje Miličevića broj 21, Mostar, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-341-9/18 od 11.07.2018. godine, tuženog Ureda za razmatarnje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 03.02.2020. godine, donio je sljedeću.

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatarnje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-341-9/18 od 11.07.2018. godine odbijena je kao neosnovana žalba Konzorcija ARHIPLUS d.o.o. Mostar, ZAGREBINSPEKT d.o.o. Mostar i PROKONSING d.o.o. Mostar, broj: NG-01-11-06/18 od 11.06.2018 godine, izjavljena protiv Odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-16-11-2396-24/17 od 04.06.2018. godine, ugovornog organa Služba za zajedničke poslove institucija BiH, Sarajevo, u postupku javne nabavke usluga izrade tehničke dokumentacije za sanaciju, restauraciju i konzervaciju zgrade Predsjedništva Bosne i Hercegovine.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj detaljno navodi dosadašnji tok postupka. Ukazuje da je izabrani ponuđač u stručnim krugovima poznat po površnom pristupu zadacima, nedovršenim i/ili nekorektnim projektnim rješenjima, nepoštivanju rokova, odugovlačenju sa izvršavanjem obaveza, te nizu drugih karakteristika, kao i ponudama sa neprimjereno niskim cijenama po kojima se predviđeni zadaci ne mogu obaviti. Smatra da su tuženi i ugovorni organ bili u obavezi ove navode provjeriti. Ističe da je ponuđač Institut za građevinarstvo „IG“ Banja Luka napravio niz ozbiljnih profesionalnih prekršaja, te da je uz svoju žalbu i dosadio dokaz o jednom, odnosno Obavještenje o raskidu ugovora broj: 02-14-7-3198/15 od 11.08.2015. godine, ugovornog organa Općina Jajce. Smatra da je navđenim dokazao da je ponuđač „IG“ Banja Luka počinio ozbiljan profesionalni

prekršaj u periodu od tri godine koje su prethodile predmetnoj javnoj nabavci. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Služba za zajedničke poslove institucija BiH, Sarajevo pokrenuo postupak javne nabavke usluga izrade tehničke dokumentacije za sanaciju, restauraciju i konzervaciju zgrade Predsjedništva Bosne i Hercegovine, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 618-1-2-26-3-20/18 od 28.03.2018. godine objavljeno na Portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dan 04.06.2018. godine donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01-16-11-2396-24/17, kojom je kao najpovoljnijeg ponuđača izabrao INSTITUT ZA GRAĐEVINARSTVO „IG“ Banja Luka & URBING d.o.o. Sarajevo. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu tuženom koji je osporenim rješenjem istu odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je izabrani ponuđač ispunio uslove propisane tenderskom dokumentacijom, te da ugovorni organ nije imao saznanja o prekršajima koje je žalitelj naveo, a isti se i ne odnose na ugovorni organ.

Ova odluka tuženog je pravilna i zakonita.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14) uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki, i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Kancelarije za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog zakona). Zakon uređuje da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima, ne samo učestvuje u postupku javne nabavke, nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog zakona podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama).

Odredbom člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama propisano je da se zahtjev za učešće ili ponuda odbija se ako je kandidat/ponuđač bio kriv za težak profesionalni propust počinjen tokom perioda od tri godine prije početka postupka koji ugovorni organ može dokazati na bilo koji način, posebno, značajni i/ili nedostaci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida, nastanka štete ili drugih sličnih posljedica zbog namjere ili nemara privrednog subjekta određene težine.

Iz stanja spisa proizlazi da jedan od izabranih ponuđača, INSTITUT ZA GRAĐEVINARSTVO „IG“ Banja Luka nije uspješno realizovao ugovor zaključen sa Općinom Jajce, te da je Općina Jajce dana 13.10.2015. godine navedenom ponuđaču uputila Obavještenje o raskidu ugovora broj: 02-14-7-3198/15. Ova činjenica jeste značajna, ali sama za sebe nema karakter odlučne činjenice, kad dokazi u spisu ne daju osnov za zaključak da se neizvršavanje ugovora i njihov raskid može staviti na teret i predstavljati odgovornost ponuđača INSTITUT ZA GRAĐEVINARSTVO „IG“ Banja Luka, kao ugovorne strane u tim ugovorima. Naime, da bi došlo do primjene člana 45. stav 5. zakona o javnim nabavkama, mora biti dokazano da je ponuđač „kriv za težak profesionalni propust“ ili da su „nedostaci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida“, šteta ili druge slične posljedice, rezultat namjere ili nemara privrednog subjekta određene težine“. Dakle, sama činjenica neizvršenja nekog ugovora ili raskida ugovora ne može predstavljati osnov da se odbije zahtjev ponuđača za učešće u postupku javne nabavke. Činjenica koja nedostaje jeste utvrđenje da se nastala posljedica može podvesti pod namjeru ili nemar privrednog subjekta, odnosno da je ponuđač kriv za težak profesionalni propust.

Pravilan je zaključak tuženog da su u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi propisani odredbom člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama, odnosno da nisu dokazani nedostaci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do prijevremenog raskida, nastanka štete ili drugih sličnih posljedica zbog namjere ili nemara ponuđača.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

